

MUZIEK(R)ANTJE.

Nieuwsblaadje van „Fanfare Eendracht„ VRASENE

2^e Jaargang 1° Nummer 1971

Verschijnt als't past (en gratis)

verantw. wittg. R. HERMAN.

Beste Lezer,

Een zalig en gelukkig jaar 1978?aan U allen,
lezers van ons Muziek(r)antje en sympathisanten
van onze (en uwe !) fanfare.

Mogen we dit jaar samen de uitbouw en de
bloei van onze muziekvereniging beleven:
In een gefusioneerde gemeente is het immers
nodig dat de eigen verenigingen bloeien, wil
de fusiegemeente zelf een geheel vormen, waar-
in het mogelijk is te "leven", want "leven"
is toch veel méér dan gewoon maar "in leven
blijven" !

Dat is ook zo voor onze fanfare. Wil ze
écht leven, dan heeft ze uw aller steun nodig
en moet ze echt op uw sympathie kunnen rekenen.
Op kermisavond geven we weer een wandelconcert
door de gemeente. Kom je aan uw deur ?
en, Ereleden, gaat U niet eens mee ?
't Zal een steun en aanmoediging betekenen
voor muzikanten en bestuur.

Hartelijk,

R. Herman

voorzitter.

***** HIER ZIJN ZE WEER...DE LIDKAARTEN! *****

Ereleden en steunende leden zijn, voor een fanfare, bijna onmisbaar als belastingbetalers het zijn voor de staat.

Samen met de gemeentelijke toelage vormt hun bijdrage een vast jaarinkomen: iets waar we jaarlijks op kunnen rekenen.

Natuurlijk moeten we hiervoor mensen hebben die de bijdragen ophalen: een werkje dat niemand graag doet en waarvoor weinigen geschikt zijn.

Toen men er destijds mee begon, was het aantal ereleden eerder gering en de inkomsten waren navenant. In de zestiger jaren heeft men dan iemand aangesproken om daaraan een stoot te geven: nieuwe leden aanwerven, maar ze dan ook bijhouden elk jaar.

Die "iemand" was Hector Van Huffelen, bestuurslid van de fanfare. Hij heeft het zich dan "eens aange trokken" en het eerste jaar reeds waren de inkomsten, voortkomend van de lidkaarten meer dan verdubbeld. Als we Mon Van Buel en Leon Goeman de pioniers noemen van de fanfare, dan is Hector het van de lidkaarten. Jarenlang heeft hij het leeuwen aandeel van de lidkaarten aan de man (of vrouw) gebracht, meestal gans alleen, in sommige wijken samen met andere bestuursleden als Jozef Dupon en Julien van Overtvelt. De jongere generatie in het bestuur kwam later voor andere wijken een handje toesteken: Willy Van Overtvelt en nog later André Van Landeghem.

Het wordt stilaan weer detijd dat zo aan uw deur gaan kloppen: ontvang hen gulhartig, ze hebben ocht geen plezant jobke en geven is heel wat gemakkelijker dan moeten vragen. En nu we het toch over geven hebben: hebt u er al eens over nagedacht, beste leden, dat we sinds het ontstaan, nu dertig jaar geleden, nog steeds 100 fr lidgeld vragen? U weet zelf wat er van Honderd frank na dertig jaar is overgebleven! We geven dat enkel ter overweging en hopen op een spontane "indexaanpassing" van uentwege.

Het overwegen waard is ook dat op nagenoeg 1000 gezinnen in onze gemeente we ongeveer 250 ereleden tellen. Word er niet ergens gezegd of geschreven dat de fanfare ONZE FANFARE is, van ons allemaal in Vrasene. "Eenieder zegge het voort" zei de champetter vroeger... maar dan op zijn Vrasene's.

TEN HUIZE VAN

HILAIRE VERSTIGGEL

dirigent van de maatschappij

Bij Hilaire ten huize gaan, is een "muzikale waterval" gaan beluisteren. Hij heeft de muziek niet alleen tot in zijn vinger-
toppen, hij heeft ook de "gave van het woord" om er begeest-
rend over te praten.

We meenden dan ook dat het de moeite waard is, hem zijn leven
als muzikant te laten vertellen.

Hier gaat hij dan...

Ik was 3-4 jaar, toen ik leerde blazen op een kleine waarde-
loze pifton. Mijn vader was muzikant en mijn oudste broer was
toen dirigent van de Fon. Harmonie te Kieldrecht. Nog drie
broers en 2 schoonbroers waren daar eveneens muzikant.

Die maatschappij richtte ook elk jaar een toneelavond in en
mijn vader was er regisseur. Mijn 5 zusters speelden daarin mee.
Eén ervan schreef toen zelfs een toneelstuk: "Helena, de boete-
ling"! Die toneelavonden gingen door in de zaal "Odeon" bij Van
Oevelen. Daar was toen ook het lokaal van de harmonie.

Toen ik 5 jaar was leerde ik mijn eerste noten muziek bij
een of ander van mijn broers. Ik speelde vlug zonder muziek te
kennen. Op mijn 7-8 jaar begon ik eigenlijk muziek te leren.
We begonnen toen met 21. Met de theorie van de notenleer had ik
wel enige moeite, omdat ik nog zo jong was, maar niet met het
muzieklezen zelf. Maar spelen was toen voor mij wel het belang-
rijkste.

Als negenjarige was ik reeds redelijk muzikant, maar mocht
nog niet mee uitgaan. Na mijn plechtige communie (11 jaar) werd
ik effectief muzikant in de harmonie. Mijn oudste broer was toen
te Meerdonk dirigent van de zang- en toneelmaatschappij, met
daaraan verbonden een fanfare van een 18-tal muzikanten, zonder
bugel-solo. Elke zaterdag reed ik met hem naar de repetitie.
Op een festival te Verrebroek waren én de harmonie van Kieldrecht
én die fanfare van Meerdonk uitgenodigd. Op de kiosk speelde ik
met Meerdonk. Nadien werd daarover gediscussieerd en op een van
de volgende repetities werd me dat verweten. Na nog meer moei-
lijkheden nam ik daar dan ontslag.

Ondertussen had ik piano gestudeerd bij meester Van Laere te
Kieldrecht.

Thuis hadden we echt een muzieklievend midden. 's Middags na
het eten trokken we naar boven ('t werkhuis was beneden). Daar
speelden we dan ruim een half uur: ons gezin en de muzikanten
uit ons gebuurte; een echt orkest met soms tot 15 muzikanten!
En 's avonds herbegon dat veelal opnieuw!

Onze Leon werd dan beroepsmuzikant bij 't leger te Hasselt.
Ik was toen nog geen 16 jaar en volgde hem op als dirigent van
de fanfare "Leonold- en Albertisten" te Kieldrecht (Ik was daar
al muzikant vanaf mijn 14 jaar). Ik nam van hem ook de directie

van het 4-stemmig zangkoor over. Folkloristisch gezien was zo'n zangmaatschappij éinig! Je moest er niets voor kennen, enkel wat stem hebben! Op de repetities werden de stukken maat voor maat voorgezongen en ingedreund. De vereniging trok ook naar festivals. Zij zongen marchen op straat en in de café's. Zo 'n march instuderen duurde meestal langer dan een maand.

Op straat, bij een uitstap, gaf de tamboer eerst zijn slagwerk. Dan bleef iedereen staan: De dirigent gaf dan de toon aan, de zangers gaven elkaar een arm en al zingend trokken ze dan naar het volgende café, waar bij elke pintentournéé een extra-march gezongen werd. 't Was niet eens uitzonderlijk dat ze, o.a. in onze café thuis, tot 10 rondjes kregen!

Bij 't uitbreken van de wereldoorlog werd die maatschappij opgedoekt.

Toen werd ik soldaat in 't 5° linie te Antwerpen. Elke woensdag kwam ik dan met "nachtpermissie" per fiets van Antwerpen naar Kieldrecht om repetitie te geven van 8 tot 10 uur, en dan vlug terug om op tijd binnen te zijn! 's Zaterdags gaf ik dan repetitie aan de fanfare.

Ik demobiliseerde op 27 mei 1939 en werd 3 maanden later opnieuw opgeroepen: algemene mobilisatie! De mobilisatie legde de werking van de muziekmaatschappijen stil. Ik was ingedeeld bij een "compagnie spéciale". Daar werd een orkest gevormd van 24 man: 6 sax, 3 trompetten, 4 schuiftrombonen, 5 violen, 2 gitaren, 2 piano's, contrabas en slagwerk. De orkestleider had nog schriftelijk les gehad van L. Armstrong. Hij bracht ons de finesses van de moderne muziek bij. Wij speelden regelmatig voor "'t paje van de koningin"! Wij repeteerden 3 uur 's voormiddags en 3 uur 's namiddags elke dag dat we geen verlof hadden. Alleen door veel repeteren, veel doen, leert men de fijnheid, de stijl, de lippenzetting van de moderne muziek. Ik heb daar, wat moderne muziek betreft, enorm veel ervaring opgedaan. Men moet zoiets beetje bij beetje leren in een groot orkest (big band) met uitstekende muzikanten en een zeer goed dirigent.

Binst de oorlog voerden we ook een toncelstuk op ten voordele van de blindenwerking: "De goudboer". Daarin speelde ik de hoofdrol. De muzikale aanpassing was ook voor mij. Daaruit groeide het "VIOS" orkest en cabaret. Met die groep trokken we binst de oorlog bomvolle zalen. We waren met + 10 uitvoerders en hebben daaraan enorm veel plezier aan beleefd. Na de bevrijding speelden we nog één keer, en toen is die groep uiteen gevallen.

Een anecdote uit die tijd: Binst de oorlog vierden we bij Paul Van Durme een "wafelfeest". Daar werden we 's nachts door de Duitsers ongenakt en vastgezet. Na heel wat tribulaties werden we dan toch vrijgelaten.

Na de oorlog was ik zinnens als beroepsmuzikant naar 't leger te gaan. Mijn broer zette mij daartoe aan. Ik volgde de onderofficierscholen en kon in 't 11° linie gaan te Hasselt. Maar de tucht en de manier van doen in 't leger staken me tegen en ik deed niet verder. Ik begon dan terug te Kieldrecht als zelfstandige.

De post ook trok me aan. Op zestienjarige leeftijd had ik reeds de kans, maar dat weekend- en zondagswerk werd me toen te weinig betaald.

Maar na de oorlog dus, deed ik mee aan een examen voor boven-tallig besteller (in 1948). Zo begon ik te Kieldrecht en werd later benoemd te St. Niklaas, waar ik al de muziekmaatschap-pij van de post in handen had.

Maar, nog vóór ik aan de post was, werd ik, einde 1946, lu-ziekmeester te Verrebroek.

Een half jaar later vroeg Leon Goeman mij om dirigent te Vra-sene te worden. Ik kende eigenlijk geen muzikanten te Vra-sene. Dan ben ik hier begonnen met weinig spelende leden. Dtilaan verbeterde dat maar het duurde toch 3-4 jaar eer we iets degelijks konden presteren. Na 6-7 jaar kregen we jonge muzikanten bij. Dé grote sprong voorwaarts was de march-wed-strijd Fabiola te Lokeren. Daar deden we aan mee met 26 muzi-kanten, maar dan ook 26 perelkens: een stel muzikanten waar-op ik kon rekenen. We hebben daar veel voor gerepeteerd en be-haalden 94 3/4 punten met een versdhill van 6 punten met de 2°.

In ons vergaderlokaal te Lokeren vroeg de cafébaas, zelf mu-zikant, aan Camiel Wynter, wat we met dat handvol muzikanten kwamen doen. Camiel antwoordde: "Dat zullen we wel zien bij de lijkschouwing, hé!" Na de uitslag kwamen we terug in dat café en Camiel vroeg lakoniek aan diezelfde patroon: Patron, nu vraag ik me wel af, wat jullie heel de namiddag met jullie muziekske in onze weg hebt zitten lopen!"

De prijsuitdeling was een ontroerend moment! Er was zeker 6000 man op de markt. De eerste minister, volksvertegenwoor-digers, burgemeesters e.a. waren daar aanwezig. En dan hoort ge Vrasene als eerste afroepen! Ge moogt van steen zijn, maar dat doet je iets, ijskoud word je daarvan!

't Jaar daarop: Wissekerke! Voor die wedstrijd repeteerden we van 7u tot 12 u. 's nachts! 'k Was er zeker van dat, wie vóór ons was, de eerste prijs zou behalen.

En, 't kwam uit. We waren met 34 muzikanten en dierven de march: "Het grote, kleine leger" aan: iets wat een andere maat-schappij niet dierf en ook niet kon! 'k Wist dat die march, perfect gespeeld, de doorslag zou geven. En inderdaad, na de eerste maten reeds, liet Armand Preud'homme, voorzitter van de jury, zijn blad liggen en luisterde geboeid toe. 't Klonk hevels! Ze speelden zoals ik het bijna niet dierf dromen! Ook de Wissekerke-march klonk als een bel. En we behaalden ook daar de eerste prijs.

Dat jaar promoveerden we van 2° naar 1° afdeling. Dat was onze schoonste tijd. Nadien is 't stilaan gaan veranderen: ziekte, sterfgevallen, verhuizingen en geen aangroei van jon-ge muzikanten.

De toekomst?

Rooskleurig zie ik het niet in, maar door inspanningen van het bestuur, door aanspreken van jonge muzikanten om terug bij ons te komen, en door aangroei van jongsuit kan het iets worden. We moeten zeker de muziekschool van Beveren steunen. We hebben gelukkig nu een 1° jaar notenleer te Vrasene. We kunnen leer-lingen stimuleren om 'n instrument te leren bespelen te Beve-ren. We moeten ze dan plaatselijk volgen en aanmoedigen. Dan zit er onnieuw "muziek" in !!!

Op zondag, 5 februari richten we ons tweede Festival van Blasius Kermis in. We hopen op goed weer, zodat ieder buiten durft komen: dan wordt het een sukses zoals verleden jaar.

Met de deelnemende muziekkorpsen gaat het echter niet zo vlot van stapel. Zaten we vroeger met het juli festival midden in de verlofperiode, dan komen we nu met Blasius kermis in volle karnavalviering terecht, zodat verschillende korpsen niet vrij zijn. Dat maakt dat we heel wat meer verenigingen moeten aanschrijven om tenslotte nog vijf deelnemers over te houden.

Bij het ter perse gaan van ons krantje, (wat klinkt dat gewichtig, niet?) hadden Verrebroek en Sint Pauwels reeds toegezegd. Doel en Kioldrecht Leopoldisten verwachten we ook nog. De vijfde deelnemer blijft voor u en ook voor ons nog een verrassing.

En onze eigen fanfare? Wel, die gaat, zoals met de zomerkermis op stap op de vooravond van de kermis: zaterdag, 4 februari dus, of "Blasius-avond" zoals men vroeger zei.

Op kermis zondag zullen we dezelfde formule toepassen van verleden jaar: opstappen vanuit de vier richtingen naar het dorp toe; we proberen zoveel mogelijk de nieuwe woonwijken erbij te betrekken zonder nochtans de oude te vergeten.

Laat aan de deelnemende muzikanten uw beste feestgezicht zien: ze zullen het zeker waarderen.

Decorative separator line of dots.

OPLOSSING N°1

Grid of names and words: TRIANGEL, RIEMONS, ALBARE, E, SLEMP, E, OR, TIA, HIR, KON, ES, MAD, R, DEERT, I, RVE, GARY, GENTER, EDEN, ONE, ANEN, SLOK, ERD, N, RENE, BEER, D, ED, STAAT, SIDER, TE, EI, ZKER, SEET, NO, RECK, TROMPET, ROCC, AR, OR, KLEIN, TE, AL, 5, MARIA, VAN, SOBE, N, VRAAGENE, MERNAN, SE, MEL, DER, RICH, ENERENE, R, MARA, G, E, MARON, DE, MOSE, E, ZSE, GET, VERSTIGGID.

VRIJE TRIBUNE.

het woord is aan...de "VRIENDEN VAN HET JOUGDATELIER".

Naar aanleiding van het "Jaar van het Dorp" zal door deze vereniging een tentoonstelling gehouden worden in het Gemeentehuis, gedurende het weekind van Blasius-kermis. De bedoeling is, om aan de hand van oude postkaarten, foto's, oude gebruiksvoorwerpen, schilderijen, enz., een beeld te geven van "Vrasene vroeger en nu". Deze tentoonstelling zal officieel geopend worden op vrijdag, 3 februari te 20u in de vroegere raadszaal.

De tentoonstelling is toegankelijk op:

- zaterdag, 4 febr. van 16 tot 21u30;
- zondag, 5 febr. van 10 tot 12u en van 15 tot 20u
- maandag, 6 febr. van 10 tot 12u en van 15 tot 19u30

De "Vrienden van het Jougdatelier" verwachten u ook op een van deze dagen, en zeggen u nu reeds: van harte welkom.

=====

de fanfare en het "JAAR VAN HET DORP".

Als politieker moet je maar lief hebben: slaan ze eerst het hele dorpsleven aan diggelen, of laten toe dat het gebouwt en richten dan met een beschermend gebaar een "Jaar van het "dorp" in. Natuurlijk zullen wij er zelf ook wel voor iets tussen zitten.

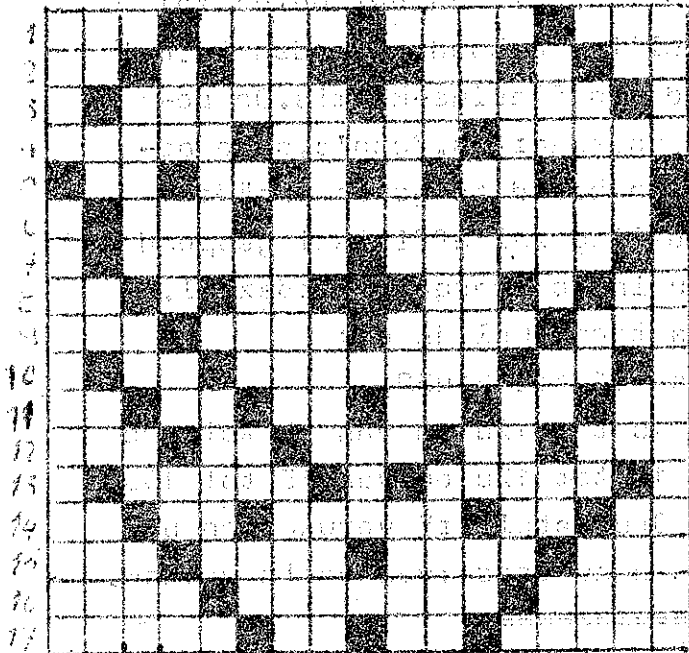
Maar daarover gaan we het nu niet hebben. Na de fusie geldt maar één opdracht: redden wat nog te redden valt, en dat zijn onder andere onze eigen verenigingen. Dat was ook de reden waarom we, als bestuur van de fanfare, ons volledig achter de plaatselijke culturele raad hebben gezet.

En onze taak in het "jaar van het dorp"? Niets bijzonders: doen wat we al jaren trachten te doen, een dorpsfanfare zijn, hoe geringschattend sommigen dat ook opvatten. Al onze diploma's, titels, onderscheidingen enz. halen niets uit als we er in falen de fanfare van ons "dorp" te zijn; als we d'er niet bij zijn wanneer Vrasene in feest is; als verenigingen of wijken ons laten links liggen als ze iets te vieren hebben.

Als we daarin nog tekort schieten, dan is dat onze taak dit jaar. Met ieders hulp.

KRUISWOORDRAADSEL N° 2

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

KRUISWOORDRAADSEL N° 2

Opgave

Horizontaal:

1. woud - rendier - slaginstrument
- speelgoed. 2. Spil - muziek-
noot, - daar, -slee. 3. Woning van
vorstelijk persoon, - bombardon siB
speler, -4. Wacht, veldwachter, -
nevens, - Franse leerling 5. Muziek-
noot, - achter, - reeds, - pers. voornw.
6. Sprookjesfiguur, - roer, - denkbeeld
7. Muziektempo, - mager, teder
8. Achter, - rivier in N. Brabant, -
nikkel afk., - schuifbak 9. Loofboom, -
bavet, - rap, - deel van het gelaat.
10. Slede, - muziekterm, - rivier in
Italië, -11. Daar, - getij, - achtervoeg-
sel, - achtervoegsel, - ze, - dubb. klinker
12. Hert, - Rooms katholiek, - Europe-
aan, - muzieknoot, - Engelse wolken
13. Hersenschim, - borstel
14. Familielid, - binnen, - muziek-
instrument, - oude maat, - losplaats
voor schepen. 15. Ieder, - natrium-
carbonaat, - van vallen, - pot. 16. Vadsig, lui, - schildersgerei, - boord, kant
17. Speen, - laatstgenoemde, - niet geloven, - defect.

Vertikaal

1. Angstig, - trommelaar en bestuurslid v.d. fanfare, -2 Trekdier, - klaar, - reeds, -
muzieknoot, - sierplant. 3. Glorie, opschik, - familielid, - en dergelijke, - ~~xxxxxxx~~
4. Wiel, - durf, - muzieknoot, - Roman. Imperium, - pers. Voornw. 5. Soepel, - me- hoofd
taal, - 6. Roem, - mestvocht, - boksterm, - boven 7. Zuiver, - haarvlecht, - mal
8. Sprong, - dwarsligger, - orde. 9. Smal. 10. Iglo, - hoer, - paar. 11. Overschot, -
coureur, - insect. 12. Vreemde munt, - lichaamsorgaan, - dwarsmast, - oude maat.
13. Overvloedig, - stempel. 14. Rasp, - scheepsvloer, - habijt, - oude maat, - ~~xxxx~~
dwarsmast. 15. Afrikaan, - boksterm, - senior, - hoofddeksel. 16. Onder andere, -
runderen, - Chinese maat, - in orde, - vaartuig. 17. Werkloon, zakgeld, - gewezen
leidster van de majoretten van de fanfare.

Reglement

- Oplossingen dienen te worden ingeleverd of verstuurd aan de opsteller van
dit kruiswoordraadsel: Hervé BIESMANS, Sleutelhoflaan, 16, Vrasene, tot
ten laatste 1 maand na 't verschijnen van 't Muziek(r)antje.
- Iedereen mag één of meerdere oplossingen insturen tegen 20 fr per oplossing.
- De prijswinnaars worden aangeduid door loting onder de juiste oplossingen.
- Waag uw kans: Hoe meer inzendingen, des te groter en mooier prijzen.

Prijswinnaars van het kruiswoordraadsel n° 1 :

1. Dupon - Dupon, Kouterstraat, 10 A ; Vrasene
2. Hilda Grün, Fruithoflaan, 20, Vrasene
3. Marleen Uytendhouwen, Kerkstraat, 57, Vrasene
4. Dirk Beckhaout, Kouterstraat, 101, Vrasene
- 5.